

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 431/2025
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА села ..., чији је пуномоћник Александар Милеуснић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Ценић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1910/2024 од 14.08.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1910/2024 од 14.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1910/2024 од 14.08.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1910/2024 од 14.08.2024. године, делимично је одбијена жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 109/2021 од 28.03.2024. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужили на име накнаде штете услед повреде на раду од 23.03.2019. године у пословном простору туженог исплати на име изгубљене зараде због неспособности за рад за период од 23.03.2023. године, као дана повређивања до пресуђења износ од 143.397,00 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења 15.02.2023. године до исплате, на име неисплаћене минималне зараде 6.733,00 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења 15.08.2023. године до исплате, на име новчане ренте због делимичне неспособности за рад месечни износ од 20.698,88 динара, унапред за текући месец од 01. до 05. у месецу и то од дана подношења тужбе са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног износа до коначне исплате; одбијено преиначење тужбе извршено поднеском од 13.02.2024. године у смислу члана 199. ЗПП. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу о трошковима поступка, тако што је тужилца обавезана да

туженом накнади трошкове од 288.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је, на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, неправилне примене одредаба Закона о парничном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају о праву тужиле на накнаду штете од туженог, бившег послодавца одлучено је у складу са правилима о терету доказивања садржаним у одредбама члана 231. ЗПП. Институт посебне ревизије резервисан је за питања правилне примене материјалног права, па како тужила уз ревизију не прилаже одлуке судова као доказ различитог поступања у битно истоврсној чињеничној ситуацији, нити постоје друга правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујућу дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, што је овде случај, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.03.2021. године, а вредност предмета спора од 250.000,00 динара не прелази законом предвиђени имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за одлучивање, па је одлука у ставу трећем изреке донета на основу члана 165. став 1. и члана 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић